

У Костянтинівці новобудови ростуть, як гриби

Багатий і прекрасний Поліський край. Навкруги височіють стрункі сосни, білокорі берези, в'ються голубими стрічками річки, шумлять столітні дуби... Одним з чудових куточків природи є село Костянтинівка. Своїм ім'ям завдячує благочинному Костянтину Балдинському. На цьому місці красувався його маєток, збудований з хорошим смаком. Поруч була стайня для худоби й інші господарські будівлі. Навколо ріс парк з декоративними кущами й бузком.

Зараз це - сучасне й перспективне село, в якому багато новобудов, магазинів, природний газ майже в кожній домівці, непогані дороги. Жителі за все це дякують сільському голові Роману Боровику, який за чотири роки керування зробив для односельців чимало. Роман Володимирович тут і народився. Закінчивши школу, вступив до Здолбунівського залізничного училища. Так склалась доля, що рано втратив батьків, тож змушений був працювати. Спочатку спеціалістом по соціальній роботі з сім'ями, дітьми, молоддю та спорту, згодом в райдержадміністрації начальником відділу. Тим часом заочно здобував освіту в педінституті імені Лесі Українки (фізичне виховання). Потім влаштувався в ДАІ. А у 2006 році балотувався на голову сільської ради й отримав бажаний результат. Скільки корисного зробив, не перелічити. У приміщенні сільської ради замінили старі вікна на пластикові, вимили шифер на даху, усередині також зробили гарний ремонт. Згодом підвели газ, але тільки на основні вулиці. Люди підтримали ініціативу й до будинків проводили за свої кошти, з хати виходило по 1300–1500 грн. Ще одна заслуга голови – це турбота про стан доріг. Він, знаючи, що заасфальтувати їх вдасться нескоро, позаяк на це необхідні великі кошти, знайшов вихід із ситуації: з кар'єру завезли розкрит (покриваючий шар) і засипали ним. Вийшло доволі непогано. Селяни, бачачи, що очільник старається на їх благо, підтримали його й собі стали до роботи. Встелили цим матеріалом три вулиці, всього завезли 26 КамАЗів.

Оновлений ФАП для жителів села

Зі старенького фельдшерсько-акушерського пункту зробили просторе приміщення, куди люди можуть завітати будь-якої пори. За ініціативи Романа Володимировича спочатку поміняли дах, адже на той час він протікав, поставили пластикові вікна, на вулиці виклали гарну сучасну плитку, зробили ремонт у двох кімнатах, зараз ставлять огорожу. Усім цим займаються жителі села Ростислав Орешко та брати Коньки, працюють безкоштовно. Молодша медична сестра Любов Бородавко й продемонструвала всі переваги сучасного ремонту ФАПу. Вона розповіла, що нині на обліку перебуває 961 особа, а також 11 дітей до року. Неможливо не згадати Ірину Бородавко, яка зараз на заслуженому відпочинку, але свого часу завідувала медичним пунктом. 40 років допомагала людям і вдень і вночі, їздила на виклики, не жаліючи ні власного здоров'я, ні часу.

У першій школі викладали польською

Ще за панських часів на території села організували першу школу, навчання в якій проводили польською мовою. Директорував пан Круаль. Як свідчать очевидці, він із любов'ю ставився до дітей, але був вимогливим. Та в 1941 році при відступі Червоної армії навчальний заклад спалили. У повоєнний час діти здобували знання в будинку односельчанки Надії Павлушиної. Після звільнення населеного пункту від німецько-фашистських окупантів навчання організували в старій хаті, яку залишила польська родина. І тільки в 1950 році з допомогою жителів Костянтинівки добудували декілька класних кімнат й організували семирічну школу. На той час працювало 8 учителів. З вересня 1957 по 1984 р. очолювала заклад викладач української мови та літератури Тетяна Якимюк. Саме під її вмілим керівництвом звели приміщення сучасної школи, де навчалось 180 учнів. Потім облаштували спортивний зал, згодом їдальню, одну з класних кімнат переобладнали під актовий зал. З лютого 2000 року посаду директора займає Галина Корень. 256 дітей мають змогу отримувати знання у 22 мудрих, кваліфікованих майстрів освітянської ниви.

Нові комп'ютери для бібліотеки

Гордістю школи є бібліотека. Завідує нею молода, енергійна Оксана Тасаж. Нещодавно сюди встановили три сучасних комп'ютери. Це подарунки від компанії «Інком» і програми «Бібліоміст». Згідно з проектом «Організація нових бібліотечних послуг з використанням вільного доступу до Інтернету» Рада міжнародних наукових досліджень і обмінів (IREX) надала не тільки комп'ютери, а й все обладнання до них: принтери, сканери, веб-камери, гарнітури.

- Новітні технології

потрапили саме в Костянтинівську бібліотеку не випадково, – розказує регіональний представник програми «Бібліоміст» Анатолій Ковтонюк. – Приміщення має відповідати певним вимогам: наявність меблів, місця, засоби захисту, освітлення та інші. Але однією з переваг є те, що бачимо перспективу використання сучасного обладнання.

Столярні вироби на будь-який смак

Приємно, що в селі функціонують підприємства, завдяки яким створюються робочі місця. У Костянтинівці таким є відкрите акціонерне товариство «Україна». Його очолює Михайло Чиж, який нині передав стерно управління зятю Олегу Шніцеру. Столи, стільчики, м'які куточки на кухню, двері, вікна – ось далеко не повний перелік виробів, які можна замовити в «Україні». Столярний цех забезпечив роботою 23 земляків. Матеріал для виробництва замовляють у Костянтинівському лісництві, розташованому по сусідству. За 19 років свого існування на ринку завоювали постійних клієнтів, які задоволені якістю виробів.

У господарстві утримують 5 корів

Зінаїда та Микола Тищуки в парі вже 38 років. Виростили трьох дітей: Романа, Івана й Марію, які подарували їм 5 онуків. Усе життя подружжя трудилось у колгоспі. Коли ж його не стало, втратили хоч якийсь заробіток, отож були змушені викручуватись самі.

Нині в господарстві мають 5 корів. Пані Зінаїда щодня встає о 5 ранку, аби подоїти. І спішить велосипедом до райцентру, щоб продати тваринну продукцію. На ринку її знають як чесну й охайну газдиню. Має постійних клієнтів, які впевнені, що в жінки молоко, сметана, сир завжди свіжі.

Свіжий хліб – щодня

У Костянтинівці є чимало приватних магазинів. Один з них називається «Калина» (ПП Галина Баглей). Тут пропонують великий асортимент продуктів харчування. Покупці є постійно, адже господарі зарекомендували себе з найкращого боку. Хліб Сарненський хлібозавод доставляє щодня, морозиво завозять два рази на тиждень. А за пивом сюди приїжджають навіть з райцентру, кажуть, що кращого не куштували. Господарі запевняють, що секрет хмільного напою в правильній експлуатації ємностей.

Наталія ДЕМЧУК.